

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

SRPEN 2004 *** ROČNÍK V.*** ČÍSLO 8

Cítát inspirující:

Psát mě bavilo vždycky, ale ani o trochu víc než bavilo ... Aby si pár kritiků, kteří nemaj štěstí a nejspíš se jim v životě nic nepovedlo, mohlo dřepnout a jejich práci strhat? Ne že by psali kdovíco, co taky čekat od spisovatele, který nemá štěstí a v životě se mu nic nevyvedlo? Výsledek sice nestojí za nic, ale dost se na něj nadřeli a doufali, že to za něco stát bude, anebo to naopak bude tak příšerný, že už se to vymkne všem kategoriím a někdo přijde s tím, že to je právě proto vlastně skvělé. Spisovatel bez špetky štěstí se zřejmě může právě tímhle utěšovat. Třeba jeho kniha bude tak nanicovatá, nudná, únavná a beznadějná, že vlastně bude skvělá. A zoufalý spisovatel se může ptát: "A jak se vlastně pozná skvělá kniha?" A sám si odpoví, jak se mu to hodí.

William Saroyan – Kluci a holky, když jsou spolu

VLÍDNÉ ZAMYŠLENÍ

Slunečnice obdivně provázela pout'
jmenovce po obloze.

Celé dny se za ním otáčela,
důvěřivě nastavovala tvář jeho zvuči.

A slunce spalovalo veselou chuť a zaplatilo oddané,
ale pošetilé obdivovatelce skvrnami semen.

Studem sklopila hlavu a ukryla poznamenanou tvář.

Nečistá.

Její černá Kainova znaménka vděčně slíbali ptáci.

ZLATA ZÁKOUTSKÁ

ŠRÁMKOVA SOBOTKA 2004 – MALÉ ZAMYŠLENÍ

Když se pořadatelé Šrámkovy Sobotky rozhodli omezit věk účastníků literární soutěže na 35 let, vyvolalo to vlnu kritiky. Já bych se chtěl nyní podívat na to, jak se toto omezení odrazilo v počtu zúčastněných autorů. Našel jsem si příslušné internetové stránky a z údajů sestavil malou tabulku účastní z posledních 5 let, což považuji za dostatečně dlouhou dobu.

KATEGORIE	I.poezie	II.próza	III.vlastivěda
ROK			
1999	58	33	11
2000	68	39	10
2001	79	38	11
2002	96	61	5
2003	98	65	3
2004	78	47	3

Z výše uvedené tabulky se dá říct, že žádný katastrofální propad zájmu autorů nenastal. Jak v próze (I.kategorie), tak v poezii (II. kategorie) došlo ke snížení počtu účastníků zhruba o dvacet, ale na stav kolem roku 2000 - 2001. Takže žádná tragédie z čehož usuzuji, že pořadatelé ani v budoucím ročníku limit nebudou měnit. A co vlastně vyřešil věkový limit?

Otázkou zůstává, jak je to s kvalitou prací? V poezii se v podstatě opakoval loňský pat, lépe řečeno slovy porotce Rudolfa Matyse „nevypnula nad tuto hladinu žádná velká loď s girlandou některé cen na přídi, na obzoru se objevilo jen několik lodiček čestných uznání“. V próze porota byla štedřejší a ceny udělila. Pavel Kosatík ve svém shrnutí píše: „... prozaická část byla ve znamení próz expresionistických, nabitých nejenom dynamickým dějem, ale hlavně silnými, často s až bezohlednou náruživostí zachycovanými emocemi protagonistů“.

Uznávám, že je dost divné, hodnotit letošní Sobotku, když jsem se poprvé po letech nezúčastnil (ani jako autor) ani vyhodnocení literární soutěže. Přece jenom mně připadá, že udělali organizátoři od loňského (podle mého názoru pořadatelsky nezvládnutého ročníku) krok vpřed. Soutěži prospělo, že se konala v sobotu, odděleně od vlastního zahájení, navazovalo na ní i další, takže autoři nemuseli čekat až do večera na čtení nejlepších prací, jako tomu bylo v některých předcházejících ročnících. Víc bych se o vlastním průběhu nezmiňoval, neboť jsem byl v době konání festivalu na dovolené v zahraničí. Doufám, že se k němu vyjádří na stránkách Kobry další autoři. Podrobnosti a celé výsledky můžete najít na www.sobotka.cz .

Vrátím se ale k jedné velmi pozitivní věci: pořadatelé vydali sborník **Almanach 2004 Literární soutěže Šrámkova Sobotka**. A už kdyby neudělali nic dalšího, konečně vyslyšeli moje volání a především dali celé soutěži smysl, tj. práce se dostanou ke čtenářům. Jak již jsem v minulé Kobře psal, se zájmem jsem si sborník přečetl. Nejvíce ze všech vyhodnocených prací (a zde uveřejněných) mě zaujal příspěvek Kryštofa Špidly Jáma. V podstatě detektivní příběh, kdy se v jednom zemědělském družstvu najde mrtvola ženy. Autor udržel napětí po celou dobu příběhu, nenudí, i jazykově se mně líbí. Zaujal mě i příběh Ondřeje Sysla Zášť Edy Buchty, člověka na okraji společnosti, který řeší problémy silou. K vítězným pracím Stanislava Berana (Kočka plná smetí) a Radima Karlacha (Dement) bych měl přece jenom připomínku. Souhlasím plně s porotou, že se jedná o zachycení náruživé bezohlednosti, určitě s minimem připomínek k jazykovému podání, ale já si příliš nepotrpím na to, když si práce libuje v opakovaně zařazovaných výrazech typu : „moje hovno mělo zelenou barvu“ (viz Beran) nebo „kurva, kurva, co mám dělat“ (Karlach). Nechci polemizovat s rozhodnutím poroty, říkám svůj názor, navíc jsem nečetl ani další práce, nezařazené do sborníku. Mě osobně příliš neoslovila povídka Nikolety Csókové, myslím si, že její obsah by šel vyjádřit mnohem stručněji a výstižněji.

U poezie mě zaujaly stručné básně Ondřeje Janíka. Mám rád takovou formu poezie, nepříliš „ukecanou“, ale výstižnou. Líbí se mně i poezie mladé (ani ne 16 let), ale již dostatečně známé Magdalény Rysové. Z oceněných bych si rád přečetl i další věci od Ondřeje Sysla, oboživelníka oceněného jak v próze tak v poezii. Co se mi příliš nelíbilo? To je báseň Marty Jirousové Variace na snídani. Připadá mně banální a v podstatě nic nového neříkající. V porovnání s druhou básní Kohouti, která je podle mého názoru nesrovnatelně lepší, je Variace na snídani pouze básní, kterých by se na podobných soutěžích našlo jistě dost. Pochopitelně, že nelze ze dvou básní hodnotit kvalitu autorky a doufám, že porota rozhodla dobře.

Nechci pouze kritizovat, o pořadí autorů se budou vést vždycky polemiky, nakonec není ani tak důležité, zda autor získal 3.místo nebo čestné uznání, jde spíš o to, jestli mu úspěch na Šrámkově Sobotce otevře dveře do literárních časopisů a nakladatelství. Doposud tomu tak nebylo. Rád bych si přečetl názory lidí z časopisu Splav na letošní soutěžní příspěvky. Loni je strhali, jak mohli, ale bohužel jejich letošní stránky se literární soutěži příliš nevěnují (viz www.splav.cz).

Takže suma sumárum, díky za sborník, doufám, že to nebyla jediná vlaštovka, ale naplní se slova Kláry Jedličkové, že „letošní poprvé nebylo také naposledy!“ A ke sborníku ještě jednu připomínku: Nestálo by za to uveřejnit i zde pořadí prací v třetí kategorii?

Václav

SOUTĚŽ - ČÍST JE DOBRÉ

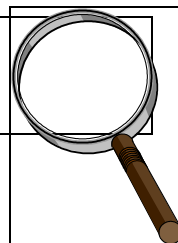
Soutěž vyhlašuje Centrum Čítárna o.s. Soutěž je zaměřena výhradně na původní, dosud nepublikované, prozaické práce předložené v českém jazyce a určené především dětským čtenářům od 6 do 14 let. Do soutěže je možné přihlásit prozaická díla (pohádky, povídky, romány ap.) v maximálním rozsahu cca 10 autorských archů čili 200 normostran (normostrana se rozumí 30 řádek po 60 úhozech) zaslané na adresu občanského sdružení Centrum Čítárna. Do soutěže budou přijímány jenom texty psané na stroji či na PC, tištěné pouze po jedné straně listu formátu A4 (na PC písmo minimální velikosti 12, běžné řádkování, minimální okraj 1 cm).

Soutěž je anonymní, k textům prací je proto zapotřebí přiložit neporušenou zalepenou obálku, obsahující jednu kopii textu a následující údaje: jméno, příjmení, datum a místo narození, kontaktní adresa a souhlas s případným publikováním. Soutěžní práce se nevracejí. Vítězné práce budou finančně odměněny. Všechny vítězné práce budou za předpokladu souhlasu autorů knižně vydány Centrem Čítárna o.s.

Uzávěrka soutěže je 28. září 2004. Vyhlášení výsledků se uskuteční 30. listopadu 2004 v Praze. Adresa kanceláře: Centrum Čítárna o.s., Politických vězňů 9, 110 00 Praha 1. (Podle Obrysy-Kmen č.29 z 16.července 2004.)

Václav

LIS POD LUPOU aneb SEDM PÁDNÝCH (či pádových) OTÁZEK

- 1) Jaký jsi byl v dětství čtenář a co jsi četl?**
- 2) Kdy jsi poprvé zkusil napsat báseň či text a co to bylo?**
- 3) Jaké byly první literární úspěchy?**
- 4) Čeho bys chtěl v literatuře dosáhnout?**
- 5) Máš jako čtenář a autor svoje literární vzory?**
- 6) V kterou denní či roční dobu nejvíc píšeš a máš při psaní nějaký obvyklý rituál?**
- 7) Představ si, že budeš jmenován ministrem kultury. Co bys udělal jako svůj první krok?**

*) Poprvé od prosince 2003 chybí rozhovor s autorem LISu. Osmičce, která se zúčastnila, děkují. Ostatní mají opravdu poslední šanci odpovědět na sedm otázek uveřejněných v této Kobře. Václav

Ota Filip – Sousedé a ti druzí ...

Ota Filip mě před lety zaujal především svým románem Nanebevstoupení Lojzka Lapáčka ze Slezské Ostravy, a tak jsem tentokrát sáhnul pro jeho nový román ze života českého emigranta Oskara Měšťáčka. Nevím v čem je osud hlavního hrdiny knihy shodný s autorem, ale zcela určitě zde Filip využil řadu svých bohatých zkušeností ze života českého emigranta a vystěhovalce.

Filip je výborný vypravěč a dokáže čtenáře vtáhnout do děje v jedné slepé uličce Im Krähwinkel v Bavorsku. Obyvatelé této uličky jsou lidé z masa a kostí, se svými neřestmi a přednostmi. Pochopitelně že na přetřes přijdou i česko – německé vztahy a vzpomínky na léta minulá, především na 2.světovou válku a odsun.

Na můj vkus je v druhé polovině románu až příliš mrtvol, ale na druhou stranu autor dovede hlavního hrdinu, pro Němce s nevyslovitelným příjmením, takže mu říkají raději, pane spisovateli, k nečekané pointě celého příběhu.

Vedle líčení řady vzpomínkových příběhů na válku, mě zaujal milostný románek hlavního hrdiny s plzeňskou dívkou Zuzanou, který má po roce 1989 pokračování a přinese i plod jejich lásky.

Přes celou řadu zajímavých charakteristik postav dominuje ději, především jeho první polovině, vzpomínání a řešení česko-německé otázky, úloha prezidenta Beneše, kde řada postav dospívá právě ze svého zorného úhlu k pozoruhodným řešením, jako například Horst Kramer, původem z Nýrska.

Zajímavé je i Filipovo vyznání na str. 81 : „*Žiji ve světě rozděleném češtinou a němčinou a pochopil jsem, že – pokud jde o jazyk – nejsem teď už nikde doma, nikde jako host, ale všude napolo zdomácnělý, napolo cizí.*“

Člověka až zamrazí při čtení textu na str. 119, kdy Ali vede svůj monolog: „*Takzvané právo na domov jste si vy, bílí, nevěřící psi, vymysleli, ale platí jen pro vás. Náš domov a naši vlast jste nám po staletí kradli. A teď vám vaše křivdy vrátíme i s úroky! Sebereme vám naši vlast i váš domov a bude náš! Už jsme se dali z východu i z jihu na pochod do Evropy. My jsme prvními, průzkumnými předvoji. A za námi přijdou miliony. Vtrhnou k vám přežraným a přesyaceným, vyženou vás a seberou vám všechno a nebudou se ptát, jestli jste demokraté, fašisti, křesťané nebo židi ... My, pro vás dnes ještě cizinci, jsme vašimi budoucími pány!*“

Autor diskutuje s obyvateli slepé uličky a děsí mě v jeho rozpravě pohled, který snad u určité části společnosti přetrvává, když mu madame Diana odpoví na jeho pohled na nacistické skutky za 2.světové války (viz str. 177):

„*... a jestlipak se aspoň teď, po tolika letech, zamyslela nad skutečností, že v době, kdy i ji náckové z Berlína poslali na zotavenou a na prázdniny do českého hotelu Miramonti v Luhačovicích a potom s jinými holkami BDM a*

*kluky z Hitlerjugendu do havlovického penzionu Valcha na zotavenou po náletech na Berlín, šly z Terezína tisíce dětí do Osvětimi a do plynu ...
- Ale to byli přece židi ... vydechla madame Diana a rozevřela údivem ústa. Ti přece museli vědět, co je od Hitlera čeká. My jsme nevěděli nic ...“*

Hlavní hrdina románu, Oskar Měšťáček, je cizinec, spisovatel, který už nic nepíše, ale Otovi Filipovi se podařilo napsat čtivý román, který mě zaujal a dokázal, že i po téměř šedesáti letech od konce 2.světové války zůstává celá řada nezodpovězených otázek, které budeme muset řešit, pokud chceme žít v Evropské unii jako sousedé. Neboť i my jsme něčí sousedé a sousedy si nevybíráme!

Václav

V ROCE 2005 BUDE LISU PATNÁCT

V roce 2005 oslaví LIS 15. výročí založení a bylo by vhodné právě k tomuto výročí náš spolek nějak prezentovat. Popřemýšlejte o tom, co byste chtěli udělat? Byl by vhodný almanach? Ale má smysl, když do něj přispěje maximálně pět lidí?

Nebo nějaké větší autorské čtení s pozváním všech bývalých členů a jejich krátkému připomenutí?

Porozmýšlejte o tom a na podzimní schůzce snad bude dostatek příležitostí k probrání všech návrhů.

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Ve Světlíku (Svět libereckých knihoven) červenec – srpen 2004 vyšel článek Marka Sekyry Jičínské poetické jaro (s fotografií), kde autor informuje o květnové akci LISu v Jičíně.

- V knihovnicko - informačním čtvrtletníku a zpravodaji Královéhradeckého kraje číslo 2/2004, ročník 14, vyšel článek Václava France Literární soutěž Řechešská slepice (a tři ilustrační fotografie z této literární soutěže).

- Ve Světlíku (Svět libereckých knihoven) červenec – srpen 2004 vyšla povídka Václava France Rodinný výlet pana Nováka, za kterou obdržel čestné uznání v loňské soutěži o novou humoristickou povídku.

- V edičním plánu nakladatelství Alfa – Omega pro rok 2004 se objevuje sbírka básní Pavla Zemana Mé dny - mé noci. Doufám, že se autor pochlubí, až spatří světlo světa.

Václav

LITERÁRNÍ DOVOLENÁ

Každý kraj má své literární povědomí, autory spojené s ním již od narození, a tak kamkoliv se vydáte po vlastech českých a moravských, narazíte na nesmazatelné stopy jejich konání. Nejinak tomu bylo i v mém případě, když jsem se s manželkou vydal na Třebíčsko. Přiznám se, že zdejší kraj byl pro mě "španělskou vesnicí".

A kolik jsem udělal literárních objevů? Tak především, víte, milí LISáci, že „lis“ ve znaku má již dávno před námi jedno místo (takže nejsme nijak originální)? Kontrolní otázka č.1: Uhodnete které? Napovím, že zde byla tištěna jedna významná kniha jednoty bratrské. Už jste doma? Ano, jsou to Kralice nad Oslavou a zdejší muzeu připomínající nejen tisk Bible kralické. Je zde památník zasvěcený tiskárně, kde se vedle již vzpomínané Bible tiskly i další cenné české knihy, najdete zde i „sochu“ knihy a expozici věnovanou životu a dílu Jana Amose Komenského. Jakou by měla moje paní učitelka radost, kdyby věděla (bohužel letos zemřela), že jsem viděl prst hlíny z holandského Naardenu, kde je mistr Komenský pochován (pro nezasvěcené z knihy František o tom, co si Jan Amos vzal do exilu nejceněnějšího).

Ochotná paní průvodkyně nám uvedla do činnosti i kopii původního lisu a vytiskla jednu stránku na tomto veteránovi. Važme si toho, že žijeme v době kopírovacích strojů. Musela to být fuška.

Kromě Kralic, kde jsem se mimochodem na nádraží spřátelil s jednou kočkou, jsme navštívili Jaroměřice nad Rokytnou, kde je krásný zámek a působil zde významný český básník, vlastním jménem Václav Jebavý. Kontrolní otázka č.2: Uhodnete, jaký pseudonym si pro svoje umělecké počiny zvolil? Kdo říká Otokar Březina, má další bod! V Jaroměřicích si jeho působení váží, Březina zde má nejen muzeu v domě, kde žil a kde zemřel, dokonce s bustou, ale i knihkupectví Otokara Březiny.

V městečku žil a pro zámeckého pána skládal hudební symfonie František Václav Míča , autor prvního původního operního díla v dějinách české hudby (1730). Opera měla název O původu Jaroměřic a byla dávána na místním zámku hraběte Questenberka.

Dalším nedalekým skvostem je Telč, zapsaná na seznam památek UNESCO, ale třeba i Moravské Budějovice či Jemnice (proslulá výrobou čajů JEMČA), ale i místem, kde pobýval další spisovatel původem z Klenčí Jan Vrba (má zde také pamětní desku). Kdo má rád zvířata, i když jen vycpaná, může

navštívit muzeu na zámku Budišově u Třebíče. Na ty opravdová, živá, musí vážit cestu až do jihlavské ZOO. Náměšť nad Oslavou je známa nejen místním letištěm, ale především zámek tyčícím se nad městem, kde právě probíhal folkový festival. I zde našla nějaký čas útočiště tiskárna jednoty bratrské.

Nakonec jsem si nechal samotnou Třebíč, město s židovskou čtvrtí a židovským hřbitovem (zapsáno jako památky UNESCO v roce 2003). Dochované synagogy na vás dýchnou minulostí, zajímavé jsou i prampouchy mezi domy a drobné krámky s upomínkovými předměty. Právě když jsme odjížděli, začínal zde festival židovské kultury ŠAMAJIM.

Třebíč se může pochlubit i bazilikou svatého Prokopa (také UNESCO). A jestli pak víte, kontrolní otázka č.3, který spisovatel spojený s tímto krajem, má na trebičském Karlově náměstí svoje knihkupectví? Uhadli jste? Jakub Deml.

Pro ty, kteří dávají přednost současnosti před minulostí, musím napsat, že se v Třebíči narodil Miroslav Donutil. A pokud máte již dost duševních prožitků, vyhledáte možná rádi "chrám", kde se osvěží i vaše tělo. Restauraci Miroslava Donutila najdete kousek od Karlova náměstí.

Každý kout naší vlasti má své pozoruhodnosti, a tak doufám, že jste ani vy nezůstali věrni svému gauči a televizi. A pokud ano, tak to honem změňte, máte na to ještě dva týdny prázdnin. Nakonec i refrén jedné písně vyzývá: Všude dobře, tak co doma!

P.S. A ještě vysvětlení k té kočce na nádraží v Kralicích! Přišla k nám sama, vůbec se nebála, snědla buchtu (původně jsem si myslel, že je to obdoba kouzelného dědečka a splní mně tři přání), přisedla si na lavičku a

nechala si dělat všechno možné. Dokonce by se mnou jela i dál. A abych přešel případnému nedorozumění. Byla to kočka čtyřnohá, ne dvounohá a jak jsme nakonec zjistili, byl to kocour a ne kočka.

Mnohem horší zážitek mám na zpáteční cestě z Brna. Ivan Mládek zpívá ve své písni „Brno je zlatá loď“, za děvčaty z Brna chodí “. Já jsem ani nikam chodit nemusel. Zatímco si manželka odskočila, přitočila se ke mně jedna plnoštíhlá žena asi pětaticetiletá v červených šatech a chybějícími řezáky v předním horním úseku chrupu (moje profesionální deformace, a pak že : Darovanému koni na zuby nekoukej!) a měla dva dotazy: „Kouříš?“ Domníval jsem se, že jde o „somráka“ žadonícího na nádraží o cigaretu. (Slovo „kouříš“ může mít v češtině i více významů.) Druhá otázka zněla: „Chtěl by ses pomazlit?“ Utekl jsem raději na Špilberk a upřednostňuji kočky čtyřnohé.

Tak vidíte, kam až se v roce 2004 může zvrtnout seriózní literární cestopis!

ČEŠTÍ PŘEDCHŮDCI SEIFERTA

V roce 1984 byla udělena Nobelova cena za literaturu českému básníkovi Jaroslavu Seifertovi. Završila se tak cesta českých literátů za získáním významného ocenění, které si české písemnictví jistě zasloužilo. Vždyť například polská literatura se mohla z první Nobelovy ceny radovat již v roce 1905 díky Henryku Sienkiewiczovi. A může se pochlubit dalšími nositeli (W.S.Reymont, 1924 a Czesław Miłosz, 1980) - a nezapomeňme na Wisławu Szymborskou (1996).

Nobelova cena byla udělena poprvé v roce 1901 francouzskému básníkovi Sully - Prudhommovi. A od té doby se až do památného udělení ceny Jaroslavu Seifertovi ucházelo o tuto poctu ještě několik českých spisovatelů. Uhádnete kolik?

Pět! Ale řada z nich několikrát.

- 1) JAROSLAV VRCHLICKÝ (1853 - 1912), poprvé navržen 1904 a potom následně téměř pravidelně do roku 1911,
- 2) JOSEF SVATOPLUK MACHAR (1864 - 1942), poprvé navržen 1913 a následně do roku 1915,
- 3) OTOKAR BŘEZINA (1868 - 1929), poprvé navržen 1916, dále byl navržen v letech 1917, 1918, 1921, 1925, 1928 a 1929,
- 4) ALOIS JIRÁSEK (1851 - 1930), navrhován v letech 1918 - 1919, 1921 a 1930,
- 5) KAREL ČAPEK (1890 - 1938), nominován sedmkrát za sebou v letech 1932 až 1938.

V roce 1984 se završila česká cesta za literární Nobelovou cenou díky dílu Jaroslava Seiferta.

Pokud je mně známo, tak na počátku 90. let 20. století byl opakovaně navrhován Bohumil Hrabal. Neúspěšně!
Václav

JIČÍN – MĚSTO POHÁDKY POHÁDKY A BÁJE ČESKÉHO RÁJE 6. - 11. ZÁŘÍ 2004

Nezapomeňte, že i LIS se na festivalu podílí vyprávěním bají z Českého ráje u kašny na nádvoří zámku (úterý až pátek v 18 hodin). Další podrobnosti a program lze najít na www.pohadka.cz .
Václav

SOUTĚŽ - ROŽNOVSKÝ FEJETON 2004

11. ročník mezinárodní literární soutěže "Rožnovský fejeton 2004" a "Klíček 2004" pořádá T KLUB - kulturní agentura ve spolupráci s Městskou knihovnou v Rožnově pod Radhoštěm. Soutěž je anonymní, otevřená pro všechny bez ohledu na národnost, státní příslušnost nebo členství ve spisovatelských a jiných organizacích.

Propozice: Soutěžní práce musí být opatřeny heslem. Ke každému příspěvku musí být dodána zalepená obálka opatřená heslem a v ní jméno, adresa a rodné číslo autora (u studentů navíc musí být uvedena také škola, třída a obálku je nutno označit ještě heslem "Klíček").

Fejetony jsou tematicky neomezené, v rozsahu do 45 řádků a dodány musí být k posouzení ve čtyřech vyhotoveních.

Vítězné práce budou oceněny. Mimo hlavní cenu budou udělena také tři čestná uznání. Ke dni slavnostního vyhodnocení bude vydán almanach soutěžních prací. Literární soutěž zaštitila Obec spisovatelů, středisko Ostrava. Osobní patronát nad literární soutěží převzala místostarostka Rožnova p. R. Mgr. Libuše Rousová.

ADRESA SEKRETARIÁTU LITERÁRNÍ SOUTĚŽE: T KLUB - kulturní agentura, Zemědělská ulice č. 592, 756 61 Rožnov pod Radhoštěm, Česká republika. UZÁVĚRKA LITERÁRNÍ SOUTĚŽE: 20. října 2004.

SLAVNOSTNÍ VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ LITERÁRNÍ SOUTĚŽE:

9. prosince 2004 v 17.00 hodin v Městské knihovně v Rožnově pod Radhoštěm. Informace na požádání poskytnete sekretariát literární soutěže. Kontakt: redakce Spektra Rožnovska, tel.: 571 651 796, spektrum@tka.cz.

(Václav volně podle časopisu Místní kultura www.mistnikultura.cz)

NABÍDKA NAKLADATELSTVÍ ALISA

Nové příležitosti skýtá básníkům petřvaldské nakladatelství ALISA, které připravuje v nejbližším půl roce několik almanachů poezie v rámci hledání nových talentů. Píšete-li básně, pošlete ukázky své tvorby na adresu: Nakladatelství Alisa, A. Blachy 1787, 735 41 Petřvald, tel.: 596 542 588, 604 667 288, e-mail : alisa.publisher@tiscali.cz.

(Václav podle www.mistnikultura.cz)

TŘI VRCHOLY

Pokud toužím před prahem padesátky dosáhnout během letního prodlouženého dopoledne tři vrcholy, potřebuji k tomu cyklobus, kolo, partnera a pevnou víru, že tentokrát dokážu to, co jsem si už loni předsevzala. Speciálně upravený **autobus**, aby nás ve vlahém jitru, rychle a hlavně bez námahy dopravil na vrchol A, Kozákov. **Horské kolo**, abychom překonali snadno, a poměrně svižně vzdálenosti mezi kopcem A, horou Tábořem (B) a zříceninou hradu Kumburk (C), což jsou nejznámější vrcholy na Zlaté stezce Českého ráje, a vrátili se bez úhony domů. **Partnera**, aby udával náležitý směr, abych měla s kým sdílet jedinečné panorama české krajiny a aby byl nakonec při ruce někdo, kdo si bude vědět rady s případnými technickými nedostatky dopravního prostředku, eventuálně v okamžiku mého možného zdravotního selhání. **Pevná víra** je obzvláště důležitá, neboť s kypícím letním parnem vznikají častěji pochybnosti o tom, zdali je to právě ořechové pachtit se na kole po vrcholech, byť se v ráji nacházejí a meteorologové vyhlásili bio zátěž na stupni tři. Asi by bylo příhodnější odložit kola, přemluvit partnera, svalit se do stínu stromů a vrcholy si užít jinak, příjemněji a s menší námahou. Ale to bych se nikdy nedozvěděla, jestli mám dostatečnou kondici, abych se vlastními silami dostala z A přes B na C.

25. července 2004 JANOVA

VLÍDNÉ ZAMYŠLENÍ

Zlata Zákoutská

Jarní les se pyšní zelenými výhonky smrků a bříz, jako máma na jaře svým něžným výhonkem v kočárku.

Neopakovatelná vůně okořeňuje jarní les. Dítě koření život celý a často od vůně vanilky a skořice přejde na ostrost pepře, chilli a mořské soli bez ohledu na chuť a dietu rodičů.

Zubů je málo jako peněz. Třicet stříbrných za jeden. Stařenka prázdnými dásněmi přemílá svůj Otčenáš a nepřítomným úsměvem nahlíží do dalšího rozměru života.

Paprsek slunce tohoto světa se odrazil od duhovky.

Slunečním zlatěákem a tmou zaplatila za vidinu bezzubou.

NÁHLED NA iKOBRU: ZRUŠTE TO ?!

Zřejmě můj fejetonek z Kobry č.7/2004 přinutil správce internetových stránek iKobra uveřejnit následující článek na náš net. Pro ty, kteří nemají přístup k internetu (nebo to prostě ještě nezjistili, že LIS má svoje stránky), uveřejňuji tabulku a Bargův článek k dané problematice. A co vy na to, LISáci? Václav

Zrušte to!

13. července 2004 | 15:16

(bagr) - Dámy a pánové, vzhledem ke skutečnosti, že tyto netové stránky nám dělají převážně ostudu, podávám tímto návrh na jejich úplné zrušení, a to bez náhrady. Protože předpokládám, že to, co jsem právě napsal, si nikdo nepřečte, očekávám, že můj návrh zůstane bez odezvy, a budu tudíž moci o likvidaci produktu rozhodnout jednohlasně, plnou většinou hlasů jediného voliče. Děkuji vám za nepozornost.

Autto-Motto:

Já su světlo i tma,
život i vzkříšení,
první i poslední;
kdo ve mě věří,
byť i umřel,
živ bude na věky...

K dnešnímu dni (10.srpna) reagovalo na níže uvedenou tabulku s anketní otázkou pět lidí. A jaké jsou výsledky: **Chcete i nadále (ne)sledovat iKobru, nebo je bez ní líp?**

60% (3 účastníci) = Žantovský je vůl!

20% (1 účastník) = iKobru musím mít!

20% (1 účastník) = Kdo jinému jámu, až se ucho bagr!

Ostatní 0% = Zruš to! = Sestav vládu s US-DEU!

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka
Ročník 5. Číslo 8. Srpen 2004 .

(14. srpna 2004)

www.kobra.zde.cz